

Τα τεράστια κέρδη της ανθρωπότητας, εξαιτίας της επανάστασης των Αιγυπτίων.

Τι σχέση έχει το ΚΚΕ με τη "Μουσουλμανική Αδελφότητα";

Υπάρχει πάντα ένας χρυσός κανόνας, όταν αναζητάς τα κέρδη της ανθρώπινης κοινωνίας μετά από κάθε μεγάλο ιστορικό γεγονός. Τα κέρδη της ανθρώπινης κοινωνίας πάντα είναι περίπου ίσα με τη ζημιά της εξουσίας. Γνωρίζοντας, κάποιος αυτήν την "εξίσωση", μπορεί να υπολογίσει τα κέρδη, τα οποία κάθε φορά προκύπτουν από τις συγκρούσεις μεταξύ των ανθρώπων και της εξουσίας. Γιατί λέμε "περίπου" ίσα και όχι ίσα; Γιατί, για να έχεις κέρδη από τη ζημιά του αντιπάλου σου, θα πρέπει κατ' αρχήν να την αντιληφθείς. Αν το σύστημα εξουσίας καταφέρνει και "σκεπάζει" τη ζημιά του, τότε αυτή πρακτικά δεν υπάρχει. Αν, για παράδειγμα, χτυπάς ένα "κάστρο" και, όταν εκεί ανοίξει μια τρύπα, εσύ δεν μπορείς να την δεις, δεν έχεις κέρδος. Το "κάστρο" κλείνει την τρύπα κι εσύ συνεχίζεις να πολιορκείς, βασιζόμενος στο ένστικτο σου, χωρίς η γνώση σου να μπορεί να μετουσιώσει αυτόν τον αγώνα σε κέρδος.

Τα κέρδη λοιπόν της ανθρωπότητας, εξαιτίας των όσων συνέβησαν στο Κάιρο, μπορεί να είναι τεράστια. Δεν είναι ακόμα τεράστια, αλλά μπορούν να γίνουν τέτοια. Αρκεί κάποιος να μπορεί να τα αντιληφθεί και βέβαια να τα καταμετρήσει. Το κέρδος το μεγάλο δεν είναι η πτώση ενός αιμοσταγούς και διεφθαρμένου καθεστώτος, όπως ήταν αυτό του Μουμπάρακ ...Του "φιλόανθρωπου" Μουμπάρακ, για να θυμηθούμε και τους "Βαρδινοκολλητούς" του εδώ στην Ελλάδα ...Του "φιλόανθρωπου", ο οποίος με λίγα "ψίχουλα" εξαγόραζε "χαμόγελα παιδιών" και την ίδια ώρα έκλεβε "φιλέτα", βυθίζοντας στη φτώχεια έναν ολόκληρο λαό. Το κέρδος το μεγάλο λοιπόν —για να επανέλθουμε στο θέμα μας— είναι ότι η μεγάλη "πλημμύρα" του Νείλου αποκάλυψε τον σχεδιασμό, ο οποίος επιτρέπει στο σύστημα να τοποθετεί πάνω στους λαούς καθεστώτα τύπου Μουμπάρακ. Ο αιγυπτιακός λαός κατάφερε το **ΔΥΣΚΟΛΟ**, αλλά, για να απολαύσει μεγάλα και προπάντων μόνιμα κέρδη από τη νίκη του, θα πρέπει να καταφέρει και το **ΠΟΝΗΡΟ**.

Τι θέλουμε να πούμε με αυτό; Το κέρδος της ανθρωπότητας δεν είναι ότι "έπεσε" ένα τόσο απεχθές καθεστώς. Τα καθεστώτα είναι αναλώσιμα και μπορούν να διαδέχονται το ένα το άλλο επ' άπειρον. Το κέρδος της ανθρωπότητας είναι ότι άνοιξε ένα "παράθυρο", το οποίο της επιτρέπει να "δει" πώς το σύστημα κατορθώνει και εγκαθιδρύει στα διάφορα κράτη καθεστώτα τύπου Μουμπάρακ. Αν καταλάβει τι "βλέπει", δεν θα επιτρέψει ξανά σε τέτοια καθεστώτα να της ξανανεβούν στον "σβέρκο". Εδώ βρίσκεται το **ΠΟΝΗΡΟ** του θέματος, το οποίο απαιτεί γνώσεις. Αν ο κόσμος της

Αιγύπτου παραμένει στα κέρδη της πτώσης του καθεστώτος, θα την "πατήσει". Τον Μουμπάρακ θα τον διαδεχθεί κάποιος άλλος νεότερος και πιο πεινασμένος "Μουμπάρακ" ...Το "μοναστήρι" να είναι καλά, όπως έλεγαν και οι παλιοί. Ειδικά το "μοναστήρι" του αιγυπτιακού στρατού, που, ελέω Ισραήλ, φαίνεται ότι έχει ατελείωτη "παραγωγή" σε "δημοκράτες" και "πατριώτες". Τον στρατιωτικό Μουμπάρακ, ο οποίος έγινε δισεκατομμυριούχος από τη διαφθορά μπορεί να τον διαδεχθεί ο οποιοσδήποτε από αυτούς, οι οποίοι σήμερα εμφανίζονται ως ηγέτες του στρατού. Θα βοηθήσουν οι ιμπεριαλιστές τον "νέο" να γευτεί λίγο και τους απαγορευμένους "καρπούς" της διαφθοράς και θα τον "δέσουν" στο άρμα τους.

Καταλαβαίνει ο αναγνώστης τι λέμε; Το κέρδος μετά από μια τέτοια κοσμοϊστορική νίκη δεν είναι σε καμία περίπτωση η αλλαγή του "αναλώσιμου" Μουμπάρακ. Το κέρδος είναι η αποκάλυψη του σχεδιασμού, ο οποίος επιτρέπει στο παγκόσμιο σύστημα να χρησιμοποιεί αναλώσιμους. Το κέρδος είναι η αποκάλυψη του σχεδιασμού της Λερναίας Ύδρας, που, όσα κεφάλια και να χάσει, δεν έχει πρόβλημα επιβίωσης, γιατί απλούστατα μπορεί και τα αντικαθιστά. Για να καταλάβει κάποιος απόλυτα το πώς λειτουργούν αυτού του είδους οι σχεδιασμοί, θα πρέπει να δει πετυχημένες εφαρμογές τους. Είναι γνωστό ότι το σύστημα δεν έχει άπειρες επιλογές και γι' αυτό φροντίζει πάντα να επαναλαμβάνει τις πιο επιτυχημένες του εφαρμογές. Αναζητούμε λοιπόν τέτοιες πετυχημένες εφαρμογές, όπου το σύστημα κατόρθωσε να ελέγξει "νικητές" λαούς, οι οποίοι —δυστυχώς γι' αυτούς— δεν είχαν τη δυνατότητα να προστατεύσουν τις νίκες τους. Λαούς, οι οποίοι κατάφεραν το **ΔΥΣΚΟΛΟ**, αλλά απέτυχαν στο **ΠΟΝΗΡΟ**.

Θα εξετάσουμε τα πράγματα με τη σειρά, για ν' αρχίσει ο αναγνώστης να καταλαβαίνει τα συμβαίνοντα. Ο διεθνής ιμπεριαλισμός, για να υποτάξει έναν λαό και ένα κράτος σε μια δική του αιμοσταγή και αδίστακτη Χούντα, θα πρέπει να εξασφαλίσει δύο πράγματα. Το "άλλοθι" απέναντι στην παγκόσμια κοινωνία και την "ανοχή" των ιδίων των θυμάτων του ...Το "άλλοθι" σ' εκείνη την κοινωνία, η οποία διαχειρίζεται την παγκόσμια ισχύ και είναι η Δυτική. Μόνον όταν η δυτική εξουσία εξασφαλίζει το "άλλοθι" στη δική της "πολιτισμένη" κοινωνία προχωρά σε "σφαγές". Σφαγές, οι οποίες οδηγούν στην επιβολή φασιστικών καθεστώτων. Σφαγές, τις οποίες δεν απέφυγαν όχι μόνον τα κράτη της "υποτιμημένης" Μέσης Ανατολής, αλλά ούτε και κράτη της "ανεπτυγμένης" Δύσης.

Η Ελλάδα, για παράδειγμα, δεν απέφυγε αυτήν τη σφαγή, παρ' όλο που ήταν μέλος του χριστιανικού και "πολιτισμένου" κόσμου. Πότε έπεσε θύμα της "σφαγής"; Στην καλύτερή της στιγμή ...Στη στιγμή που ήταν θριαμβεύτρια δύναμη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ...Η κοιτίδα της Δημοκρατίας, η οποία έδωσε τον υπέρ πάντων αγώνα εναντίον του Ναζισμού ...Η Ελλάδα, η οποία δικαίωσε τη φήμη της και όχι μόνον αγωνίστηκε, αλλά και κέρδισε τη μάχη της. Και όμως, αυτήν τη μάχη δεν μπόρεσε να τη μετουσιώσει σε κοινωνικό κέρδος. Γιατί; Γιατί δεν συνέφερε τα κτήνη του ιμπεριαλισμού. Τα κοινωνικά κέρδη των Ελλήνων μείωναν τα κέρδη των κτηνών και δεν το επέτρεψαν να συμβεί. Οι Έλληνες πέτυχαν το **ΔΥΣΚΟΛΟ**, που ήταν η νίκη εναντίον των φασιστών, αλλά —όπως θα δούμε παρακάτω— απέτυχαν παταγωδώς στο **ΠΟΝΗΡΟ** και την πάτησαν.

Την επομένη λοιπόν του πολέμου η νικήτρια —αλλά αφελής— Ελλάδα μπήκε στο στόχαστρο του ιμπεριαλισμού. Πανηγύριζαν οι Έλληνες στις πλατείες, όπως κάνουν οι Αιγύπτιοι σήμερα και αυτό προφανώς εκνεύρισε τα "αφεντικά". Έπρεπε να την υποτάξουν εκ νέου στα συμφέροντά τους και αυτό γινόταν μόνον με εμφύλιο. Μεθόδευσαν τον εμφύλιο και ισοπέδωσαν τα πάντα. Διεθνής κατακραυγή για το μέγα έγκλημα εναντίον της Ελλάδας δεν υπήρχε, γιατί το σύστημα ήταν έμπειρο στην προπαγάνδα. Είχε τη δικαιολογία. Η Ελλάδα μπορεί να ήταν η κοιτίδα της Δημοκρατίας, αλλά ταυτόχρονα ήταν και ύποπτη. "Έγερνε" προς τον κομμουνισμό. Άρα; Άρα ο εμφύλιος δεν ήταν ένα έγκλημα των ξένων εις βάρος των Ελλήνων. Ήταν μια "εσωτερική" μάχη της Ελλάδας με τον κακό της εαυτό. Η παγκόσμια κοινωνία "συναίνεσε" σ' αυτό το έγκλημα προς χάριν την Δημοκρατίας. Όχι μόνον "πείστηκε" η ίδια, αλλά "πείσθηκαν" και οι ίδιοι οι Έλληνες για την ωφελιμότητα της θυσίας. Το σύστημα είχε καταφέρει τα δύο ζητούμενα. Εξασφάλισε το "άλλοθι" στη Δύση και την "ανοχή" στην Ελλάδα.

Όλο το μυστικό αυτού του σχεδιασμού ήταν το ΚΚΕ ...Το ΚΚΕ των χαφιέδων της Μόσχας ...Της Μόσχας, που εν κρυπτώ συνεργαζόταν με τους Δυτικούς και στην ουσία ήταν το μεγάλο "δουλικό" τους. Αυτό το "δουλικό" της Σιβηρίας παρέδωσε το ΚΚΕ στον σχεδιασμό των Δυτικών ...Το ΚΚΕ, το οποίο δήθεν ήθελε να καταλύσει τη Δημοκρατία και να "παραδώσει" το ελληνικό κράτος στο άρμα της Μόσχας. Τρόμος στην Ευρώπη και στην υπόλοιπη "πολιτισμένη" Δύση. Τεχνητός τρόμος, ο οποίος προκλήθηκε μέσα από τα δικά τους μέσα. Από τα ΜΜΕ των ιμπεριαλιστών. Η Μόσχα, μέσω Ελλάδας, θα τους "έφραζε" τον δρόμο προς τα πετρέλαια και άρα θα απειλούσε την ευημερία τους. Θα απειλούσε την πρόοδό τους. Θα απειλούσε τον πολιτισμό τους. Θα απειλούσε την ύπαρξη τους. Μπροστά σ' αυτό το τεράστιο κέρδος, φαινόταν ελάχιστο το κόστος της ελληνικής σφαγής ...Άλλωστε γινόταν για καλό σκοπό. Τόσο καλός, που εύκολα εμφανιζόταν σαν ιερός.

Ο ελληνικός εμφύλιος έγινε και η Δύση με τη "δημοκρατική" Ελλάδα νίκησαν το "στημένο" ΚΚΕ των προδοτών και των χαφιέδων της Μόσχας και των άλλων "αφεντικών". Όμως, τα κέρδη αυτά από τη "νίκη" εναντίον του "κομμουνισμού" δεν έπρεπε να διασφαλιστούν; Έπρεπε. Άρα; Άρα έπρεπε να εγκαθιδρύσουν στην Ελλάδα φασιστικά καθεστώτα, τα οποία θα διασφάλιζαν τα αποτελέσματα της νίκης της "δημοκρατίας" απέναντι στον φασισμό του Στάλιν και των δουλικών του. Άρα; Άρα έπρεπε αυτά τα καθεστώτα ν' αποκτήσουν νομιμοποίηση. Έπρεπε να υπάρχει ένας "εχθρός", ο οποίος θα τα νομιμοποιούσε. Ένας "εχθρός", ο οποίος θα παρείχε στη Δύση το "άλλοθι" να τα στηρίζει και βεβαίως στους λαούς της τη δυνατότητα να κάνουν τα στραβά "μάτια", χωρίς να έχουν συνειδησιακά προβλήματα. Η Ελλάδα υπέφερε, αλλά αυτό γινόταν για το "καλό" της και για το "καλό" της παγκόσμιας Δημοκρατίας.

Πώς το κατάφεραν αυτό; Και πάλι με τον ίδιο δοκιμασμένο τρόπο. Με το ΚΚΕ των χαφιέδων προκάλεσαν τον εμφύλιο και με το ίδιο ΚΚΕ διαιώνισαν το μεταπολεμικό φασιστικό καθεστώς. Με τον εμφύλιο "διόρισαν" τα καθεστώτα και με την μετεμφυλιακή "αντίσταση" τούς έδωσαν καθημερινό λόγο για να υπάρχουν. Οι ίδιοι ΚΚΕδες, οι οποίοι πήραν τα όπλα εναντίον της Δημοκρατίας —αλλά "έχασαν"—, ήταν οι ίδιοι που εμφανίζονταν σαν "αμετανόητοι", που δεν παρατούσαν τη διεκδίκησή της ...Αυτοί, οι οποίοι κρύβονταν σε σπηλιές με ασυρμάτους και έκρυβαν όπλα σε γιάφκες ...Οι φασίστες, οι οποίοι δήθεν θα "διεκδικούσαν" την εξουσία, εκμεταλλευόμενοι την "ελευθερία" της ίδιας της Δημοκρατίας ...Οι στην παρανομία και άρα μη "καταμετρημένοι" φασίστες, οι οποίοι "υπονοούσαν" ότι έλεγχαν τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού και αυτό "τρομοκρατούσε" τους "νοικοκυραίους" εντός και εκτός Ελλάδας.

Το αποτέλεσμα; Οι φασίστες έκαναν "γιορτή". Οι Χούντες έδιναν δικαιώματα ψήφων ακόμα και στα "δένδρα" ...δήθεν για να μην πάρουν την εξουσία οι ΚΚΕδες ...Οι πολυδιαφημισμένοι ΚΚΕδες ...Οι ΚΚΕδες, οι οποίοι βρίσκονταν παντού, άσχετα αν δεν τους έβλεπε κανένας ...Οι "διωκόμενοι" ΚΚΕδες, οι οποίοι όχι μόνον κατάφεραν να διασωθούν μετά την ήττα τους στον εμφύλιο, αλλά και να απειλούν μετά από αυτόν ...Οι "διωκόμενοι" ΚΚΕδες, οι οποίοι, σε έναν κόσμο που πεινούσε και μετανασάτευε στις φάμπρικες αυτού του κόσμου, ως δια μαγείας προόδευαν και πλούτιζαν ως υπάλληλοι του δημοσίου. Τόσο "δαιμόνιοι" ήταν. Έφαγαν γλυκό και πολύ "ψωμάκι" όλοι οι φασίστες μεταπολεμικά εξαιτίας του ΚΚΕ.

Όλα αυτά μέχρι που ο κόσμος απηύδησε. Ήταν θέμα χρόνου να βγει στους δρόμους και να τους στείλει όλους μαζί στο διάολο ...Να αντιδράσει βίαια και ν' ανατρέψει τις Χούντες των Αμερικανοεγγλέζων. Όμως, και πάλι τα "αφεντικά" μας μερίμνησαν πριν από εμάς ...για εμάς. Πριν ξεσηκωθεί ο κόσμος και τους στείλει στο διάολο δια της βίας, "έστησαν" ένα δήθεν σκηνικό βίαιης λαϊκής αντίδρασης. "...Εδώ Πολυτεχνείο" φώναζαν και πάλι οι χαφιέδες και οι πράκτορες του ίδιου καθεστώτος. Οι χαφιέδες και προβοκάτορες, οι οποίοι δήθεν "συγκρούστηκαν" επί εμφυλίου, ήταν οι ίδιοι που συγκρούστηκαν και στο Πολυτεχνείο. Υπό το βλέμμα όλων των μεγάλων μυστικών υπηρεσιών του Πλανήτη, η Ελλάς επαναστάτησε με "χορηγούς" τις αμερικανικές και ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες.

Σε μια Ελλάδα, η οποία "διψούσε" για Δημοκρατία, υπέρ της Δημοκρατίας "επαναστάτησαν" φασίστες σταλινικοί και μαοϊκοί ... "Οικόσιπα" των μυστικών υπηρεσιών ... Μεροκαματιάρηδες του χαφιεδισμού και της προβοκάτσιας. Ανακατεύτηκε εκ νέου η "τράπουλα" και πριν καταλάβει κάποιος τι έγινε, ξαναεμφανίστηκαν οι ίδιοι "σωτήρες". Ως εκ θαύματος "ανατράπηκε" η Χούντα του φασισμού και ξαναεμφανίστηκαν οι ίδιοι. Ο μεταπολεμικός φασισμός, ο οποίος εκφραζόταν από τον Παπανδρέου, τον Καραμανλή και τον Μητσοτάκη, σε αगाστή συνεργασία με το χαφιεδιστικό ΚΚΕ, επανήρθε δριμύτερος. Πήγαν όλοι στο εξωτερικό, μπήκαν σε μια μυστηριώδη "κολυμπήθρα του Σιλβάμ" και γύρισαν "άφθαρτοι". "Έπεσε" η Χούντα της μεταπολεμικής εποχής και "ανέβηκε" η "δημοκρατία" της μεταπολίτευσης. Το απόλυτο "θαύμα". Ακριβώς οι ίδιοι άνθρωποι στα ίδια πτόστα με τους ίδιους ρόλους.

Η μόνη διαφορά ήταν ότι πλέον δεν τους "εξυπηρετούσε" το διωκόμενο ΚΚΕ, αλλά το νόμιμο ΚΚΕ. Γιατί; Γιατί η εξουσία τώρα δεν ήταν "δεμένη" γύρω από ένα άκαμπτο καθεστωτικό "παλάτι", ώστε να τους ωφελεί ένα βίαιο και αντιδραστικό ΚΚΕ. Τώρα η εξουσία ήταν "χαλαρή" γύρω από τα κόμματα των παλαιών φασιστών και χρειάζονταν ένα άκαμπτο "ΚΚΕ", για να στερεώσουν το "σκηνικό" της μεταπολίτευσης. Χρειάζόταν τα "μαγαζιά" του Καραμανλή και του Παπανδρέου ένα άκαμπτο ΚΚΕ, το οποίο θα "απειλούσε" εκ νέου τη "δημοκρατία". Τώρα δεν θα έκρυβε ασυρμάτους και όπλα στα υπόγεια, αλλά θα απειλούσε τη "δημοκρατία" με τα ίδια της τα όπλα. Θα την απειλούσε μέσα από την ίδια τη Βουλή με τις εκλογικές διαδικασίες. Με την ανοχή και τα μέσα της "δημοκρατίας" οι ΚΚΕδες θα κατέλυαν τη "δημοκρατία".

...Νέος λοιπόν ρόλος για τον παλιό "κομπάρσο" της εξουσίας. Το ΚΚΕ βοηθήθηκε και χρηματοδοτήθηκε από τους υποτιθέμενους "διώκτες" του, για να φέρει εις πέρας αυτόν τον νέο του ρόλο. Τον ρόλο, ο οποίος εξυπηρετούσε τα φασιστικά καθεστώτα στην Ελλάδα. Χάρη στο ΚΚΕ η χώρα, η οποία γέννησε τη Δημοκρατία δεν είδε ποτέ Δημοκρατία. Γιατί ήταν απαραίτητη η παρουσία του κρατικοδίαιτου ΚΚΕ στη διάρκεια της μεταπολίτευσης; Το φασιστικό —και άρα απεχθές για την πλειοψηφία του λαού— ΚΚΕ ήταν αυτό, το οποίο θα έδινε τον "ρυθμό" του φασισμού στην Ελλάδα. Τον "ρυθμό", τον οποίο, λόγω της αλλαγής του Συντάγματος, δεν μπορούσαν να επιβάλουν μόνοι τους οι φασίστες. Γι' αυτόν τον λόγο επέλεξαν το σταλινικό ΚΚΕ, ώστε να κρατάει το φασιστικό "ίσο". Οι σταλινικοί θα έδιναν τον "ρυθμό", τον οποίο θα ακολουθούσαν οι "δημοκράτες", για να προστατεύσουν τη "δημοκρατία" ... Σε μια χώρα, την οποία την κυβέρνησαν δωσίλογοι των Γερμανών, οι οποίοι όχι μόνο δεν εκτελέστηκαν, αλλά επιβίωσαν σαν αγωνιστές της "δημοκρατίας". Προδότες, οι οποίοι απλά ισχυρίστηκαν ότι συνεργάστηκαν με τους κατακτητές, για να προστατεύσουν τη δημοκρατία από τους κομμουνιστές. Γι' αυτούς τους άθλιους ανθρώπους ήταν εύκολο το παιχνίδι με το ΚΚΕ.

Το ΚΚΕ θα ήταν αυτό, το οποίο μόνιμα θα επιχειρούσε να "κομματικοποιήσει" τον κρατικό μηχανισμό, για να "καταλύσει" τη "δημοκρατία". Γιατί πήρε αυτόν τον ρόλο; Γιατί έδινε το άλλοθι στους φασίστες της "δημοκρατίας" να κομματικοποιήσουν το κράτος για δικό τους λογαριασμό. Για να μην κομματικοποιήσει το ΚΚΕ το κράτος εις βάρος της "δημοκρατίας" το έκαναν οι ίδιοι υπέρ της "δημοκρατίας". Εξαιτίας του ΚΚΕ, οι ίδιοι δωσίλογοι και προδότες, οι οποίοι συνεργάστηκαν με τους Ναζί στον πόλεμο, κυβέρνησαν και τη μεταπολεμική Ελλάδα. Από εκεί και πέρα το ΚΚΕ έβγαζε το "μεροκάματο" του, πουλώντας ως εκδούλευση το "καπέλωμα" της λαϊκής αντίδρασης. Κάθε φορά που ο κόσμος απειλούσε τα μεγάλα "μαγαζιά" του φασιστικού δικομματισμού, εμφανιζόταν το ΚΚΕ σαν "απειλή" της "δημοκρατίας". Κάθε φορά που οι φασίστες ξεπερνούσαν τα όρια και ο λαός ήταν έτοιμος να βγει στους δρόμους για ν' αντιδράσει, έβγαινε πρώτο το λαομίσητο ΚΚΕ, για να μην βγει κανένας άλλος.

Το αποτέλεσμα ήταν το επιθυμητό για τους φασίστες. Οι δημοκράτες μισούσαν τους φασίστες που τους κυβερνούσαν, αλλά δεν έβγαιναν στους δρόμους για ν' αντιδράσουν, γιατί μισούσαν ακόμα πιο πολύ τους σταλινικούς του ΚΚΕ ... Του κρατικοδίαιτου ΚΚΕ, το οποίο πάντα έκανε καλά τη δουλειά του ... Του κρατικοδίαιτου ΚΚΕ, το οποίο σήμερα αρνείται να ελεγχθούν τα οικονομικά του στοιχεία, απλά

και μόνον για να μην αποκαλυφθεί η ταυτότητα αυτών των αφεντικών του ...Των πραγματικών αφεντικών τους, οι οποίοι είναι οι φασίστες της Ελλάδας και οι ιμπεριαλιστές.

Το τραγικότερο όλων αυτών ήταν ότι ακόμα και οι ίδιοι οι Έλληνες "έτρωγαν" την προπαγάνδα. Το ΚΚΕ, δηλαδή, με τις δήθεν μεγάλες δυνατότητες και με τα δήθεν σκοτεινά συνωμοτικά σχέδια, δεν παρέσερνε εύκολα σε λανθασμένα συμπεράσματα μόνον τη δυτική κοινή γνώμη, αλλά και την ελληνική κοινή γνώμη. Δεν παρασύρονταν μόνον οι ξένοι, οι οποίοι δεν είχαν και πολλούς λόγους να μην δώσουν άλλοθι στις Χούντες όλων των ειδών στην Ελλάδα, αλλά και οι ίδιοι οι Έλληνες φοβούνταν τη μυστηριώδη δύναμη του ΚΚΕ ...Του ΚΚΕ, που έπρεπε να περάσουν εξήντα χρόνια, για να καταλάβουμε όλοι μας ότι επρόκειτο για μια κρατικοδίαιτη παρακρατική χαφιεδομηχανή παραγωγής ψευδών εντυπώσεων. Μια "μηχανή", την οποία τη "φούσκωναν" οι φασίστες, για να εξασφαλίζουν το άλλοθι που χρειάζονταν από το εξωτερικό και την ανοχή της κοινωνίας από το εσωτερικό ...Μια "μηχανή", την οποία την όπλιζαν οι ίδιοι, ώστε να δείχνει "απειλητική".

Κατάλαβε ο αναγνώστης πού έχασαν οι Έλληνες το "παιχνίδι"; Οι γενναίοι και σκληροί Έλληνες, οι οποίοι νίκησαν τους σιδερόφραχτους φασίστες, δεν κατάλαβαν τι συνέβαινε και την "πάτησαν". Πέτυχαν το **ΔΥΣΚΟΛΟ** με αίμα και θυσία και απέτυχαν στο **ΠΟΝΗΡΟ**. Απέτυχαν, γιατί δεν κατάλαβαν το μυστικό του σχεδιασμού. Δεν κατάλαβαν τον ρόλο του ΚΚΕ. Δεν κατάλαβαν ότι οι φασίστες διατηρούσαν μόνιμα το ΚΚΕ, γιατί η ύπαρξή του και μόνον επέτρεπε τη φασιστοποίηση του συστήματός τους. Και μόνον που υπήρχε το φασιστικό ΚΚΕ, νομιμοποιούσε και μονιμοποιούσε το οποιοδήποτε φασιστικό καθεστώς απέναντί του. Αυτό είναι που δεν κατάλαβαν οι Έλληνες ...Οι προς στιγμήν νικητές Έλληνες. Δεν κατάλαβαν πώς λειτουργούσε το ΚΚΕ και υπέρ ποιών λειτουργούσε. Δεν κατάλαβαν ότι τα πραγματικά αφεντικά του ήταν οι δήθεν "εχθροί" του. Δεν κατάλαβαν ότι η Μόσχα ήταν "υπεργολάβος" των Αμερικανών στην Ελλάδα. Οι Αμερικανοί τάζαν το "αντιαμερικανικό" ΚΚΕ, για να στηρίζεται το φιλοαμερικανικό φασιστικό καθεστώς.

Ο αναγνώστης εύλογα θ' αναρωτιέται για το τι σχέση μπορεί να έχουν όλα αυτά τα εξόχως ελληνικά με ένα κείμενο, το οποίο έχει σχέση με την Αίγυπτο και την εξέγερση το λαού της ...Έχουν ...και μάλιστα πολύ περισσότερη απ' ό,τι φαντάζεται. Τον προβοκατόρικο και προδοτικό ρόλο, τον οποίο παίζει το ΚΚΕ στην Ελλάδα, στην Αίγυπτο τον παίζει εδώ και δεκαετίες η "Αδελφότητα των Μουσουλμάνων". Αν η νίκη εναντίον του καθεστώτος Μουμπάρακ ήταν το **ΔΥΣΚΟΛΟ** και το επικό, τότε η κατανόηση του ρόλου της "Αδελφότητας" είναι το **ΠΟΝΗΡΟ**. Αν δεν καταλάβουν οι Αιγύπτιοι τι ακριβώς κάνει αυτή η "Αδελφότητα", θα την πατήσουν όπως οι Έλληνες με το ΚΚΕ και θα πάει τζάμπα η θυσία τους. Η αποκάλυψη του ρόλου της "Αδελφότητας" είναι αυτή, η οποία απειλεί περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο τους ιμπεριαλιστές και τους λακέδες τους. Γιατί; Γιατί αφαιρεί από τους ιμπεριαλιστές το "άλλοθι" ότι εγκληματούν στη Μέση Ανατολή για το "καλό" του πολιτισμού και της Δύσης. Γιατί αφαιρεί από τους ιμπεριαλιστές τη δυνατότητα να εξασφαλίζουν την "ανοχή" των θυμάτων τους.

Αυτό ήταν το "παιχνίδι" στην Αίγυπτο. Με πρακτορικές μεθόδους και άπειρο αίμα αθών θυμάτων εμφανιζόταν η "Αδελφότητα" σαν το αντίπαλο δέος του καθεστώτος. "Χαμένη" στις σκιές του παρακράτους και της παρανομίας, πάντα έπαιζε το παιχνίδι των σκιών, οι οποίες μπορούν να εμφανίσουν ένα μικρό ποντίκι ίσα με έναν ελέφαντα. Με τις ενέργειές της και την πολιτική της πάντα "υπονοούσε" ότι αντιπροσώπευε τον λαό απέναντι σε ένα τυραννικό ολιγαρχικό καθεστώς. Πάντα όμως χωρίς να καταμετρώνται οι πραγματικές της δυνάμεις και μόνον εξαιτίας των θεαματικών ενεργειών της. Ήταν "μεγάλη" η "Αδελφότητα", γιατί ήταν "μεγάλες" οι πράξεις της. Ήταν "επικίνδυνη" η "Αδελφότητα", γιατί ήταν "επικίνδυνες" οι πράξεις της. Όμως, τώρα, που βγήκε ο λαός στο δρόμο, αναγκαστικά γίνονται "συγκρίσεις". Τώρα, που κλονίζεται το πολιτικό σύστημα της Αιγύπτου, έρχονται στο φως αποκαλύψεις για την "Αδελφότητα", οι οποίες απαιτούν γνώση, για να αξιοποιηθούν κατάλληλα.

Από το Αλ Αραμπίγια μαθαίνουμε ότι το "αντιχριστιανικό" μακελειό, το οποίο συντάραξε την Αλεξάνδρεια και το οποίο τρόμαξε τους λαούς της Δύσης και έδωσε ανάσα ζωής στο καθεστώς

Μουμπάρακ, ήταν οργανωμένο από το ίδιο το καθεστώς. Αυτός, δηλαδή, ο οποίος πουλούσε ασφάλεια και προστασία στους χριστιανούς από τα φανατικά ισλαμικά στοιχεία, ήταν ο ίδιος που τα χρηματοδοτούσε, για να σφάζουν χριστιανούς. Κλασική πολιτική των μπράβων και των νταβατζήδων. Αυτοί, οι οποίοι πουλάνε προστασία, είναι οι ίδιοι μ' αυτούς που προκαλούν τα φαινόμενα, τα οποία απαιτούν προστασία. Το "φιλοχριστιανικό" και "κοσμικό" καθεστώς Μουμπάρακ ήταν αυτό, το οποίο χρηματοδοτούσε τους φανατικούς ισλαμιστές, οι οποίοι "ανατινάζονταν" στο όνομα της Τζιχάντ και βέβαια του Αλλάχ .

Αυτό ήταν το "παραμύθι" και αυτό το παραμύθι δεν το "έτρωγαν" μόνον οι χριστιανοί, αλλά και οι ίδιοι οι Αιγύπτιοι. Μέσα σε ένα "ομιχλώδες" πολιτικό τοπίο κανένας δεν μπορούσε να καταλάβει τους πραγματικούς συσχετισμούς πολιτικών δυνάμεων μέσα στην αιγυπτιακή κοινωνία. Με βία και νοθεία παρίσταναν οι καθεστωτικοί τους "πολλούς" και απέναντί τους με ανάλογη βία παρίσταναν και οι "Αδελφοί" τον ισοδύναμο αντίπαλο. Γι' αυτόν τον λόγο κάναμε τη σύγκριση με την ελληνική περίπτωση. Όπως το ΚΚΕ κρυβόταν στις "σκιές" του παρακράτους και παρίστανε αυθαίρετα τον αυθεντικό εκφραστή του ελληνικού λαού, ενώ, όπως αποδείχθηκε, δεν αντιπροσώπευε τίποτε πέρα από μερικούς έμμισθους χαφιέδες της Μόσχας και των Αμερικανών, έτσι κάνει και η "Αδελφότητα". Μέσω των ίδιων μηχανισμών και μέσω των ίδιων ταμείων κάνει το ίδιο.

Τρόμαζε το δήθεν επαναστατικό ΚΚΕ τους Έλληνες και το ίδιο έκανε και η "Αδελφότητα" με τους Αιγυπτίους. Φοβούνταν οι Έλληνες την προοπτική ενός σταλινικού προλεταριάτου και φοβούνταν και οι Αιγύπτιοι την προοπτική μιας θεοκρατικής Σαρίας. Ο τρόμος προκαλεί την ανοχή και αυτό ήταν η επιδίωξη του συστήματος. Οι Έλληνες ανέχονταν τις Χούντες και οι Αιγύπτιοι τους "Μουμπάρακ". Ανέχονταν το φασιστικό καθεστώς του Μουμπάρακ, γιατί τους τρομοκρατούσε η βία της "Αδελφότητας". Το ανέχονταν, γιατί θεωρούσαν ότι θα ήταν ακόμα χειρότερα με τους "Αδελφούς Μουσουλμάνους" στην εξουσία. Ανέχονταν τον στρατοκρατικό φασισμό δυτικού τύπου, γιατί έτρεμαν τη θεοκρατική Σαρία.

Όλα αυτά δεν γίνονταν τζάμπα. Το σύστημα "πλήρωνε" πανάκριβα δολοφόνους και προβοκάτορες, για να επικρατήσει αυτή η άποψη. Οι "Αδελφοί" μάχονταν με τη βία —υποτίθεται για την κατάληψη της εξουσίας— και αυτό έδινε "άλλοθι" στο καθεστώς να ασκεί βία. Οι πολίτες δεν εξεγείρονταν εναντίον του καθεστώτος, γιατί φοβούνταν ότι με αυτόν τον τρόπο μπορεί να διευκόλυναν τους φανατικούς "Αδελφούς". Δεν γνώριζαν ότι το ίδιο το καθεστώς είχε "συνεταιριστεί" με αυτούς και τους χρηματοδοτούσε γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο. Δεν γνώριζαν ότι τα ακραία "ισλαμικά", αντικαθεστωτικά και αντισιωνιστικά "στοιχεία" ήταν χρηματοδοτούμενα από το καθεστώς, το Ισραήλ και βέβαια τη χριστιανική Δύση.

Ήταν χρηματοδοτούμενα, για να δημιουργούν τις επιθυμητές εντυπώσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της χώρας. Χρηματοδοτούνταν χαφιέδες και δολοφόνοι, για να δολοφονούν αθώους πολίτες και να τρομοκρατούν με αυτόν τον τρόπο όποιον επιθυμούσε αλλαγή της κατάστασης. Οι φανατικοί "μουσουλμάνοι" σκότωναν, για να κυβερνάνε τα διορισμένα από τη Δύση κτήνη. Σκότωναν στο όνομα του φονταμενταλισμού, για να θεωρούν οι Δυτικοί λαοί τα καθεστώτα τύπου Μουμπάρακ "αναγκαίο κακό" για την παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη.

Όλα αυτά δούλευαν με ακρίβεια ρολογιού, μέχρι που ο λαός έφτασε στο όριο ...Στο όριο της επιβίωσης. Εκεί όπου απλά έπρεπε να ξεσηκωθεί, γιατί δεν είχε τίποτε να χάσει. Δεν του είχε απομείνει τίποτε να χάσει. Τότε ξεσηκώθηκε και σαν τεράστιο και ορμητικό "ποτάμι" έπνιξε το "στημένο" σκηνικό και μαζί μ' αυτό αποκάλυψε τον κρυφό σχεδιασμό του αιγυπτιακού συστήματος. Όλοι περίμεναν τους "αντικαθεστωτικούς" "Αδελφούς Μουσουλμάνους" ν' αντιδράσουν, αλλά κανείς δεν τους έβλεπε. Όλοι περίμεναν να δουν στους δρόμους να υπερτερούν οι "εκφραστές" του λαού ...Οι εκφραστές του θρησκευόμενου λαού. Τι έγινε; Η "πλημμύρα" αποκάλυψε το μεγάλο μυστικό του Νείλου. Οι "Αδελφοί" απλά δεν υπήρχαν. Αποδείχθηκε αυτό, το οποίο γνώριζαν οι μυστικές υπηρεσίες, αλλά όχι ο αιγυπτιακός λαός.

Μια οργάνωση πληρωμένων χαφιεδοπρακτόρων είναι, που τους "έπνιξε" ο κόσμος στον Νείλο. Αυτοί, οι οποίοι επί χρόνια έδιναν βίαιες "μάχες" εναντίον του καθεστώτος, δεν συμμετείχαν ενεργά στη μεγαλύτερη νίκη του αιγυπτιακού λαού εναντίον αυτού του καθεστώτος. Δεν συμμετείχαν, ενώ θεωρητικά θα μπορούσαν να οικειοποιηθούν αυτήν την νίκη στο σύνολό της. Γιατί δεν συμμετείχαν; Γιατί, αν συμμετείχαν, θα έπρεπε να πάνε σε εκλογές, για να διεκδικήσουν την Προεδρία και εκεί θα "ξεβρακώνονταν" πλήρως. Εκεί θα εμφάνιζαν την πραγματική τους δύναμη, εφόσον θα έπρεπε να κατεβάσουν δικό τους υποψήφιο.

Κατάλαβε ο αναγνώστης πόσο μικρός είναι ο κόσμος και πόσο ίδιες μέσα στο χρόνο είναι οι πρακτικές; Για τον ίδιο λόγο που το ΚΚΕ μετά την απελευθέρωση από τους Ναζί δεν ήθελε να συμμετάσχει στις εκλογές, για τον ίδιο λόγο δεν θέλουν και οι "Αδελφοί". Αποχή πρότεινε τότε το ΚΚΕ, για να μην καταμετρηθούν οι πραγματικές του δυνάμεις και να συνεχίσει να παριστάνει τη "μεγάλη" πολιτική δύναμη. Αποχή πρότεινε, για να διευκολύνει τα αφεντικά του στη μεθόδευση του εμφυλίου. Αυτήν την τακτική της άρνησης της "καταμέτρησης" των δυνάμεών τους ακολουθούν οι "Αδελφοί Μουσουλμάνοι" ...Οι πολύ "φανατικοί" αντισιωνιστές, οι οποίοι μέχρι τώρα μάχονταν με τη βία για την κατάληψη της εξουσίας και τώρα δεν την "θέλουν", ενώ τους δίνεται ευκαιρία να την αποκτήσουν εύκολα —Ευκαιρία βέβαια μόνον στην περίπτωση που πραγματικά είναι τόσοι, όσοι ισχυρίζονταν πάντα ότι είναι— ...Οι "επαναστάτες", που, αν ψάξει κάποιος λίγο περισσότερο τα στοιχεία που τους αφορούν, θα δει ότι όλοι τους είναι "επαναστάτες" με κρατικούς μισθούς ...Όλοι τους "κολλητοί" του Ομάρ Σουλεϊμάν ... "Κολλητοί" των μυστικών υπηρεσιών του καθεστώτος και βέβαια του Ισραήλ.

...Του Ισραήλ, που είναι πλέον προφανές ότι "αγόρασε" με χρήμα την ταπείνωση της Αιγύπτου ...Του Ισραήλ, που με Αιγύπτιους προδότες εξασφάλισε την νίκη του πολέμου των Έξι Ημερών και εξακολουθεί να τους ταΐζει ...Του Ισραήλ, που, μπροστά σ' αυτόν τον ανθρώπινο "Νείλο", τρέμει, γιατί τα "μαγαζιά" του δεν ελέγχουν τίποτε. Δεν το εξυπηρετούν ούτε το καθεστώς —που δραπέτευσε νύκτα— ούτε η δήθεν αντικαθεστωτική "Αδελφότητα" —η οποία δεν ελέγχει τίποτε απολύτως— και τώρα φοβάται μήπως αποκαλυφθεί. Γι' αυτούς, που έχουν γνώσεις, αποδείχθηκε ήδη το παιχνίδι στη Μέση Ανατολή. Ό,τι "παιχνίδι" έκαναν οι ιμπεριαλιστές στις "δημοκρατίες" της Δύσης με τα κομμουνιστικά κόμματα, το ίδιο "παιχνίδι" κάνουν και στη Μέση Ανατολή με τις "φανατικές" ισλαμικές οργανώσεις. Αποδείχθηκε ότι από την Αλ Κάιντα μέχρι την "Αδελφότητα των Μουσουλμάνων" της Αιγύπτου τα πάντα ελέγχονται και χρηματοδοτούνται από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Οι αντιαμερικανικές και αντισιωνιστικές "κορώνες" όλων αυτών είναι περίπου ίδιες με τις αντιαμερικανικές "πορδές" του δικού μας Αμερικανού υπηκόου εβραϊκής καταγωγής Ανδρέα Παπανδρέου.

Γι' αυτόν τον λόγο βλέπουμε τώρα τα παράδοξα και τα γελοία. Βλέπουμε την πάλαι ποτέ βίαιη "Αδελφότητα" να φέρεται ως "αδερφή". Τη βλέπουμε να μην διεκδικεί τίποτε, αλλά ταυτόχρονα να διαπραγματεύεται με όλους και με όλα. Σαν πολιτική δύναμη δεν διεκδικεί το ανώτατο πολιτικό αξίωμα, αλλά ταυτόχρονα κάνει πολιτικούς ελιγμούς σαν κυρίαρχη δύναμη. Δεν κάνει κινήσεις μεγάλου "παίκτη", αλλά παριστάνει αυθαίρετα τον "μεγάλο". Γιατί το κάνουν αυτό; Για να διαχειριστούν τον χρόνο υπέρ των συμφερόντων των αφεντικών τους. Όπως οι Αμερικανοί συμφώνησαν με το ΚΚΕ — μέσω Θεοδωράκη— για τη "λύση"-Καραμανλή ως μεταβατικό στάδιο, μέχρι να μπορέσουν να φέρουν την κατάσταση στα μέτρα τους, έτσι κάνει σήμερα και η "Αδελφότητα". Η "Αδελφότητα" κερδίζει χρόνο για τους Αμερικανούς, μπαίνοντας σε πολλές μαραθώνιες και άνευ αντικειμένου διαπραγματεύσεις.

...Διαπραγματεύσεις, οι οποίες "μπερδεύουν" τους πολίτες, "τρώνε" πολύτιμο χρόνο και διευκολύνουν τους χειρισμούς των Αμερικανών ...Διαπραγματεύσεις, μέχρι ν' αποφασίσουν τι θα κάνουν και στην κατάλληλη στιγμή να οδηγήσουν σε "διαφωνίες" ...και από εκεί και πέρα σε νέες "συγκρούσεις". Έναν χρόνο διαπραγματευόταν το ΚΚΕ με τους Αμερικανούς για την πώση της Χούντας, προκειμένου να τη φέρουν στο σημείο να φορτώσουν στην Ελλάδα έναν Εβραίο για Πρωθυπουργό της μεγάλης "Αλλαγής". Συνέργησε στον "διορισμό" του Καραμανλή κρυφά και κατόπιν έβγαине στους δρόμους να φωνάζει ..."ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά". Τέτοια λύση τύπου "εισαγόμενου" Καραμανλή για το ενδιάμεσο διάστημα μέχρι την "Αλλαγή" στην Αίγυπτο ήταν και ο Ελ

Μπαρραντέι. Κι αυτός, όπως και ο Καραμανλής, έρχεται με "διαπιστευτήρια" της Δύσης. Ο Καραμανλής "πουλούσε" τα "κολλητηλίκια" με τον Ζισκάρ Ντ' Εστέν και ο Ελ Μπαρραντέι "πουλάει" τα κάλπικα "βραβεία", που δίνουν οι Δυτικοί στα δουλικά τους.

Αφού προσπάθησαν να τον "γυαλίσουν", μέσω των δικών τους ΜΜΕ, τον εμφάνισαν στους δρόμους του Καΐρου. "Τον εμφάνισαν", τρόπος του λέγειν, γιατί δεν εμπιστεύονταν τον οργισμένο κόσμο. Τον είχαν περιορισμένο σε προστατευμένο χώρο και τον εμφάνιζαν σε περιορισμένο χρόνο σαν "λατέρνα", εφόσον ήταν φανερό ότι πήγαινε "καρότσι" με έναν στρατό "μπράβων" του καθεστώτος και πρακτόρων ξένων υπηρεσιών ... "Ηρωας", σαν τους δικούς μας "εθνοπατέρες" ... Σαν τον χωρικό "Τριανταφυλλίδη", ο οποίος, όταν ο κόσμος υπέφερε στη Χούντα, αυτός μάθαινε γκολφ στο Παρίσι ... Σαν τον δικό μας Παπανδρέου, τον λαγόψυχο, που, όταν δεν τον έψαχναν σαν τα ποντίκια στις σοφίτες, μπορούσε με την προστασία της CIA να επιτίθεται στις ΗΠΑ.

Η Δύση, δηλαδή, σήμερα προσπαθεί να επαναλάβει τον εαυτό της στην Αίγυπτο. Προσπαθεί να παίξει ένα παιχνίδι, το οποίο το γνώριζε, εφόσον με "χρονοκαθυστέρηση" είναι το ίδιο, που παίχτηκε από την απέναντι πλευρά της Μεσογείου, στην Ελλάδα. Με αφορμή ένα βίαιο και ηρωικό επεισόδιο, προσπάθησε να δημιουργήσει την ηγεσία της επόμενης ημέρας. Ένα επεισόδιο, το οποίο, άσχετα αν δεν ξεκίνησε προβοκατόρικα, μπορούσε να γίνει εκμεταλλεύσιμο. Είχε την τεχνογνωσία να μετατρέψει την Πλατεία της Ελευθερίας σε ένα "Πολυτεχνείο" και να "κατασκευάσει" τους "ήρωες" της επόμενης ημέρας. Στέλνει πρώτα έναν χρήσιμο "Καραμανλή", για να δει πότε την "παίρνει" να εμφανίσει τον "Ανδρέα", για να εγκαθιδρύσει το καθεστώς των επόμενων δεκαετιών.

Γι' αυτόν τον λόγο έστειλε εκεί τον "αλεξιπτωτιστή" Αλ Μπαρραντέι. Χρησιμοποίησε αυτό το γελοίο ανθρωπάκι, το οποίο υπηρέτησε από όλα τα πόστα τον διεθνή ιμπεριαλισμό, να παραστήσει τον "αντιιμπεριαλιστή". Έναν διοπτροφόρο Γιοργκο, τον οποίο επί δεκαετίες τον τάζε η Δύση σαν "οικόσιτο" της για μια ώρα ανάγκης ... σαν και αυτήν που είδαμε ... Σαν "εναλλακτική", σε περίπτωση που το αιγυπτιακό καθεστώς "πέσει" και η Δύση δεν έχει προλάβει να οργανώσει την ομαλή διαδοχή του. Αυτός ο "βραβευμένος", με το πιο υποκειμενικό και πιο γελοίο τύπο Νόμπελ που υπάρχει, είναι ένα κλασικό "οικόσιτο" των Δυτικών. Ο Δόκτωρ Μπαρραντέι, ο οποίος είναι ένας φουκαράς δικηγόρος, που τον έβαλαν διευθυντή στη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας για το "ξεκάρφωμα". Έβαλαν έναν Άραβα να "διαπιστώσει" το "δίκιο" της κατακρεούργησης του ιρακινού λαού από τα αφεντικά του. Ο άσχετος δούλος των αφεντικών του, που τον έβαλαν για το μεροκάματο να παριστάνει το στέλεχος στην International Crisis Group.

Ο αιγυπτιακός λαός όλα αυτά πρέπει να τα γνωρίζει. Όπως το σύστημα "δανείζεται" επιτυχημένες λύσεις του παρελθόντος, έτσι και οι λαοί πρέπει να "δανείζονται" από τις εμπειρίες άλλων λαών. Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει ο αιγυπτιακός λαός να "δανειστεί" από την ελληνική εμπειρία. Να μην αφήσει την "Αδελφότητα" να κρύβεται πίσω από ομιχλώδεις και πρακτοριστικές πρακτικές. Με μέσον τις επερχόμενες εκλογές να δει τόσο η Αίγυπτος όσο και η παγκόσμια κοινωνία πόσοι είναι πια αυτοί οι φανατικοί "Αδελφοί". Να δούμε αν αποτελούν κίνδυνο όχι μόνον για την Αίγυπτο και τη Δημοκρατία της, αλλά για την παγκόσμια κοινωνία.

Εφόσον λοιπόν το αιγυπτιακό Σύνταγμα πάει για αναθεώρηση και η Δημοκρατία βρίσκεται προ των πυλών, δεν πρέπει να αφεθεί η "Αδελφότητα" να ξεφύγει. Εφόσον αποτελεί πολιτική δύναμη, πρέπει να συμμετάσχει υποχρεωτικά στις εκλογές για Πρόεδρο. Πρέπει ν' αναγκαστεί να κατεβάσει δικό της υποψήφιο για Πρόεδρο. Γιατί; Γιατί σ' αυτήν την περίπτωση θα καταγραφεί η πραγματική της δύναμη και όχι η δύναμη που της δίνουν τα ΜΜΕ των Αμερικανών και των σιωνιστών και το αίμα των θυμάτων της. Να συμμετάσχει υποχρεωτικά ή να διαλυθεί υποχρεωτικά. Δεν έχει άλλωστε λόγο ύπαρξης μια πολιτική δύναμη, όταν δεν ασκεί πολιτική. Ας καταγραφεί η δύναμή της και μετά ας κάνει ό,τι θέλει. Απλά πράγματα. Από τη στιγμή που η Δημοκρατία θα πρέπει να καταγράψει τις πολιτικές δυνάμεις της, θα πρέπει αυτές οι δυνάμεις να συμμετάσχουν στο σύνολό τους στις προσεχείς εκλογικές διαδικασίες.

Αυτό είναι το **ΠΟΝΗΡΟ**, που πρέπει να προσέξουν οι Αιγύπτιοι. Να προσέξουν να μην την "πατήσουν", όπως οι Έλληνες με την αποχή του ΚΚΕ από τις εκλογές του 1946 ...Με την αποχή, που του επέτρεψε να "χαθεί" πίσω από τεράστια εξεγερμένα πλήθη. Να μην αφήσουν την "Αδελφότητα" να παριστάνει αυθαίρετα ότι αντιπροσωπεύει τον εξεγερμένο λαό, όπως το ολιγομελές χαφιεδομάγαζο του ΚΚΕ παρίστανε ότι αντιπροσωπεύει το ηρωικό και παλλαϊκό ΕΑΜ. Αν αφήσουν τώρα την "Αδελφότητα" να τους ξεφύγει και να πάει στον "αφηρημένο" χώρο της μη καταγραφής, θα τους "ξανακαπελώσει". Θα συνεννοηθεί με τους ιμπεριαλιστές να "διορίσουν" το επόμενο καθεστώς και η ίδια —με ήδη προπληρωμένα τα μελλοντικά της "λάθη"— θ' αναλάβει να του δώσει το "άλλοθι" να εκφασιστεί πλήρως. Θα ξαναρχίσει δήμεν τη βίαιη "διαμαρτυρία" απέναντι στους όποιους θ' αναλάβουν την εξουσία και θα ξαναεπαναληφθεί το ίδιο παιχνίδι.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Τα καθεστώτα στη Μέση Ανατολή είναι τα "είδωλα". Τα "είδωλα" τα καταστρέφεις, αλλά δεν τα κυνηγάς, γιατί θα την "πατήσεις". Ο πραγματικός εχθρός είναι οι μηχανισμοί, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη θρησκεία, ώστε να δημιουργούνται τέτοια καθεστώτα-"είδωλα" ...Οι μηχανισμοί, οι οποίοι δημιουργούν την ουτοπία των "ειδώλων" ...Οι μηχανισμοί, οι οποίοι με εντολές της Δύσης δημιουργούν φανατικούς και δολοφόνους, ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των ισχυρών. Οι μόνιμοι θρησκευτικοί μηχανισμοί των φανατικών δημιουργούν τους προδότες δισεκατομμυριούχους δικτάτορες, οι οποίοι εναλλάσσονται μεταξύ τους και ξεπουλάνε μόνιμα τις πατρίδες τους στους ιμπεριαλιστές.

Γι' αυτόν τον λόγο δεν πρέπει να τη γλιτώσει η "Αδελφότητα". Να συμμετάσχει στις εκλογές, ώστε να καταμετρηθεί. Να δούμε επιτέλους πόσοι είναι αυτοί οι φανατικοί; 5% ; 7% ; ...Παραπάνω δεν είναι. Μαζί με τους καθεστωτικούς κλέφτες —οι οποίοι πάντα είναι οι ίδιοι, που πλαισιώνουν τους εκάστοτε "Μουμπάρακ"— δεν αντιπροσωπεύουν πάνω από το 10%. Αυτό συμβαίνει σε ολόκληρο τον κόσμο και αυτό συμβαίνει και στην Αίγυπτο. Πουθενά τα άκρα δεν υπερβαίνουν το 10%. Ένα τέτοιο 10% βύθισε την Ελλάδα στον εμφύλιο και είναι βέβαιο ότι ένα ανάλογο ποσοστό είναι κι αυτό, το οποίο "έλιωσε" την Αίγυπτο στη φτώχεια.

Η διαφυγή των άκρων από την καταμέτρηση των δυνάμεών τους είναι αυτό, το οποίο πρέπει πάση θυσία ν' αποφευχθεί. Αυτό μπορεί να είναι το μεγαλύτερο κέρδος για την Αίγυπτο και τον κόσμο από τη σημερινή Επανάσταση. Το κέρδος να καταφέρουν οι Αιγύπτιοι να σταματήσουν αυτό το "παιχνίδι" των ιμπεριαλιστών ...Το "παιχνίδι" της προβοκάτσιας και των σκιών ...Το "παιχνίδι", που το σύστημα μόνον με μια αφηρημένη και μυστηριώδη "Αδελφότητα" μπορεί να το παίξει. Απλά πράγματα. Το καθεστώς θα την πληρώνει και αυτή θα αντιδρά βίαια για αντιπαροχή. Η "Αδελφότητα" θα σκοτώνει αθώους πολίτες και το καθεστώς θα εξασφαλίσει το "άλλοθι" να γίνει βίαιο, για ν' αντιμετωπίσει τη βία της ...Βίαιο για το "καλό" της "δημοκρατίας", της Δύσης και της παγκόσμιας ειρήνης.

Σε μια τέτοια περίπτωση ο λαός θα ξαναμπεί και πάλι ανάμεσα στους δολοφόνους και θα συνθλιβεί. Η δυτική κοινωνία θα παρακολουθεί με τρόμο τη βία, που θα νιώθει ότι την απειλεί. Θα νιώθει ότι απειλείται και η δική της ασφάλεια από τους "φανατικούς" και θα δώσει εύκολα το "άλλοθι" στο νέο καθεστώς να μιμηθεί την πολιτική Μουμπάρακ. Με τη βία της η "Αδελφότητα" θα δώσει εκ νέου Αιγυπτίους οπαδούς σ' αυτό το καθεστώς, εφόσον η ανοχή στον φασισμό θα είναι προτιμότερη από την τυφλή βία των φανατικών. Όλα αυτά θα γίνουν εύκολα, αν σήμερα κατορθώσει η "Αδελφότητα" και διαφύγει της εκλογικής διαδικασίας. Αν περάσει η "μπόρα" των εκλογών και αυτή επιβιώσει χωρίς αποκαλύψεις, θα γίνει πιο βίαιη από ποτέ, γιατί ο λαός πρέπει να καταπιεστεί ακόμα περισσότερο, για να "ξεχάσει" την τελευταία του νίκη.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που στον τίτλο του κειμένου μιλάμε για κέρδη της ανθρωπότητας και όχι μόνον για κέρδη του αιγυπτιακού λαού; Η ανθρωπότητα πρέπει να καταλάβει τι γίνεται με το σύστημα των κτηνών και να μην τους ξαναδώσει "άλλοθι" να βασανίζουν τους λαούς. Πρέπει να καταλάβει ο μέσος Δυτικός πολίτης ότι στη Μέση Ανατολή δεν είναι όλοι "φανατικοί" ισλαμιστές. Στη Μέση Ανατολή κατοικούν άνθρωποι, οι οποίοι δεν διαφέρουν από όλους εμάς.

Άνθρωποι, οι οποίοι λαχταρούν την ελευθερία, την ευημερία και τη Δημοκρατία, που τα εξασφαλίζει όλα αυτά.

Πρέπει να φύγει η "σαβούρα", που "σκεπάζει" τα πάντα στη Μέση Ανατολή και ν' αναδυθεί το όμορφο Ισλάμ. Η "σαβούρα" των διεφθαρμένων καθεστώτων και των φανατικών "μουτζαχεντίν", η οποία χρηματοδοτείται από το Ισραήλ και από τη Δύση και κρύβει το ήρεμο, πολιτισμένο και χαρούμενο Ισλάμ ...Το Ισλάμ, το οποίο, ακόμα κι όταν αδικείται κατάφορα, έχει τη γενναιότητα να αυτοπυρπολείται για να διαμαρτυρηθεί ...και δεν σκοτώνει. Δεν είναι όλοι στο Ισλάμ φανατικοί "Ταλιμπάν", όπως μέχρι τώρα φαντάζονταν οι Δυτικοί, γιατί αυτό τους περνούσαν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα της Δύσης. Δεν είναι όλοι τους ζωσμένοι με εκρηκτικά, που θα ανατινάξουν την ευημερία, την πρόοδο και τον πολιτισμό της Δύσης. Αυτοί, οι οποίοι είναι φανατισμένοι εναντίον της Δύσης, τις περισσότερες φορές είναι έμμισθα υποχείρια της ίδιας της Δύσης. Όπου υπάρχει φανατισμός, υπάρχουν και δολάρια ...πολλά δολάρια. Υπάρχουν πετρέλαια ...πολλά πετρέλαια. Υπάρχουν ναρκωτικά ...πολλά ναρκωτικά.

Τι θέλουμε να πούμε; Ότι δεν είναι τυχαίο πως ο μεγάλος φανατισμός εκδηλώνεται εκεί όπου υπάρχουν μεγάλα συμφέροντα. Συμφέροντα φανατικών, τα οποία διαπλέκονται μ' αυτά των "πολιτισμένων". Δεν είναι τυχαίο το ότι οι μεγαλύτεροι χρηματοδότες του φανατισμού του Ισλάμ είναι οι πιστότεροι σύμμαχοι των ιμπεριαλιστών. Στη Σαουδική Αραβία —των μπουρδελιάρηδων σεΐχηδων— υπάρχει η πουριτανική Σαρία. Στην Αίγυπτο —του δισεκατομμυριούχου Μουμπάρακ— υπάρχει η "Αδελφότητα", που σπέρνει τον τρόμο. Στο Αφγανιστάν των ναρκωτικών και των δισεκατομμυρίων δολαρίων "ανθίζει" η Αλ-Κάιντα.

Πρέπει ο αναγνώστης ν' αρχίσει να υποπτεύεται μερικά πράγματα. Η βία του Ισλάμ πάντα εκδηλώνεται με τρόπο τέτοιο, που ωφελεί τους άλλους και όχι το ίδιο. Πρέπει ν' αρχίσει να πονηρεύεται για ποιον λόγο αυτή η "αφέλεια" διαιωνίζεται. Η βία του Ισλάμ στηρίζει τα καθεστώτα των εκλεκτών των ιμπεριαλιστών. Αυτά τα καθεστώτα χρηματοδοτούν τη βία, γιατί αυτή η βία τα διατηρεί στις θέσεις τους. Αυτό είναι που αποκαλύπτεται σήμερα στην Αίγυπτο. Αποκαλύπτεται αυτό, το οποίο "πουλούσε" το καθεστώς Μουμπάρακ στη Δύση και τους λαούς της. Γκρεμίστηκε το καθεστώς, το οποίο έσφαζε τους εχθρούς του πάντα με τον "ιερό" σκοπό της προστασίας της δυτικής ευημερίας ...Το καθεστώς με την "ιερή" αποστολή, που κονομούσε "ιερά" δισεκατομμύρια.

Τώρα, που οι Αιγύπτιοι με το αίμα της ψυχής τους νίκησαν το καθεστώς και κατάφεραν το **ΔΥΣΚΟΛΟ**, θα πρέπει να πάρουν τη γνώση, για να καταφέρουν και το **ΠΟΝΗΡΟ**.

Τραϊανού Παναγιώτης

Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο. Β'